U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška a soudců Mgr. Michaely Bejčkové, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Petra Mikeše, JUDr. Pavla Molka, JUDr. Miloslava Výborného a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci navrhovatele: **Ing. T. K.,** proti odpůrcům: **1) Státní volební komise**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/4, Praha 4, **2) Ing. Miloš Zeman**, bytem Pražský hrad, Praha 1, **3) Ivana Zemanová**, bytem Pražský hrad, Praha 1, odpůrci 2) a 3) zast. JUDr. Markem Nespalou, advokátem se sídlem Vyšehradská 421/21, Praha 2, v řízení o návrhu na neplatnost volby prezidenta republiky,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Navrhovatel podal dne 1. 2. 2018 „stížnost na platnost volby prezidenta republiky“ z důvodu porušení § 35 odst. 9 zákona č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky), ve znění pozdějších předpisů. Namítá, že ve volebních místnostech po celé České republice byly ve dnech hlasování vyvěšeny portréty kandidáta Ing. Miloše Zemana [odpůrce 2)], což dle jeho názoru představuje hrubé porušení zákona s vlivem na „legálnost průběhu volebního aktu“.

[2] Odpůrci 2) a 3) podali k tomuto návrhu společné vyjádření. Předně pochybují o své pasivní legitimaci, neboť nebyli jako odpůrci navrhovatelem označeni, v případě odpůrkyně 3) navíc není k pasivní legitimaci žádný důvod. Dále zmiňují, že navrhovatelovo podání nesplňuje obecné náležitosti podle § 37 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), protože z něj není zřejmé, proti komu je činěno a čeho se navrhovatel domáhá. Konečně se vyjadřují k podstatě věci a s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu uvádí, že vyvěšení podobizny prezidenta republiky ve volební místnosti není volební agitací, ale symbolickou záležitostí. Proto navrhují, aby návrh na vyslovení neplatnosti volby prezidenta republiky byl odmítnut, případně zamítnut.

[3] Odpůrce 1) ve svém vyjádření ve shodě s odpůrci 2) a 3) odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, dle jejíchž závěrů vyvěšení portrétu prezidenta republiky ve volební místnosti nepředstavuje zakázanou volební agitaci.

II. Hodnocení Nejvyššího správního soudu

[4] Nejvyšší správní soud vyhodnotil návrh podle jeho obsahu, a to jako návrh na neplatnost volby prezidenta republiky ve smyslu § 66 zákona o volbě prezidenta republiky. Podle tohoto ustanovení [p]*odáním návrhu na neplatnost volby prezidenta se může domáhat ochrany u soudu podle jiného právního předpisu* [s. ř. s., pozn. NSS] *každý občan zapsaný do stálého seznamu, zvláštního seznamu vedeného zastupitelským úřadem, navrhující poslanci, navrhující senátoři nebo navrhující občan (dále jen "navrhovatel"). Návrh je třeba podat nejpozději 7 dnů po vyhlášení celkového výsledku volby prezidenta Státní volební komisí* (odst. 1). *Návrh na neplatnost volby prezidenta může podat navrhovatel, má-li za to, že byla porušena ustanovení zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledek volby prezidenta* (odst. 2).

[5] S ohledem na vyjádření odpůrců 2) a 3) zdůrazňuje, že návrh nepřipouští pochyby o tom, co jím navrhovatel sleduje. Své podání nazývá „stížností na platnost volby prezidenta republiky“ a prezentuje v něm důvody, pro které má za to, že došlo k porušení zákona o volbě prezidenta republiky. Z návrhu je zřejmý jeho názor, že porušení zákona bylo hrubé, a jednoznačně směřuje k tomu, aby Nejvyšší správní soud rozhodl o neplatnosti volby.

[6] K otázce pasivní legitimace odpůrců 2) a 3) Nejvyšší správní soud uvádí, že okruh účastníků řízení o návrhu na neplatnost volby prezidenta republiky je určený zákonem a není proto rozhodující, jakým způsobem je navrhovatel vymezí ve svém návrhu. Podle § 90 odst. 5, věty druhé, s. ř. s. jsou účastníky tohoto řízení *navrhovatel, příslušný volební orgán, nejméně dvacet poslanců nebo nejméně deset senátorů, na jimiž podané kandidátní listině byl uveden kandidát, jehož volba byla napadena, nebo občan, na jehož kandidátní listině byl uveden kandidát, jehož volba byla napadena, a ten, jehož volba byla napadena*. V projednávané věci tedy byli účastníky řízení i odpůrce 2), jehož volba byla napadena, a odpůrkyně 3), jakožto občanka, na jejíž kandidátní listině byl zvolený kandidát uveden.

[7] Podstatou projednávané věci je otázka, zda vyvěšení podobizny prezidenta republiky ve volebních místnostech představuje porušení zákona, které hrubě ovlivnilo výsledek volby prezidenta v intencích citovaného § 66 odst. 2 zákona o volbě prezidenta republiky.

[8] Nejvyšší správní soud se z logiky věci nejprve zabýval otázkou, zda navrhovatelem předestřené okolnosti představují porušení zákona, konkrétně § 35 odst. 9 zákona o volbě prezidenta republiky, jímž je stanoveno, že [v] *objektu, v němž je umístěna volební místnost, a v jeho bezprostředním okolí je ve dnech, ve kterých v těchto objektech probíhá hlasování, zakázána volební agitace pro kandidáty na funkci prezidenta republiky*.

[9] Předně k tomu uvádí, že není důvod pochybovat o pravdivosti navrhovatelova tvrzení, dle kterého byla v mnoha volebních místnostech po celé České republice umístěna

podobizna současného prezidenta republiky Ing. Miloše Zemana [odpůrce 2)], který byl současně vítězným kandidátem této volby. Volební místnosti zajišťuje podle § 13 písm. a) zákona o volbě prezidenta republiky obecní úřad a je obecně známou skutečností, že je zřizuje mj. ve školách, v jejichž třídách podobizna prezidenta republiky tradičně visí.

[10] Popsané skutečnosti však nejsou způsobilé založit porušení zákona o volbě prezidenta republiky, neboť se nejedná o volební agitaci. Jak již bylo naznačeno, umístění podobizny prezidenta republiky ve školních třídách je v českých zemích tradicí. Jedná se o projev úcty k úřadu prezidenta republiky a symbolické vyjádření sounáležitosti se státem, v jehož čele stojí. To, že je shodou okolností nynějším prezidentem republiky Ing. Miloš Zeman [odpůrce 2)], který byl i kandidátem v této volbě, na uvedeném závěru nic nemění. Jeho podobizna totiž ve třídách, v nichž byly zřízeny volební místnosti, nevisí proto, aby jej podporovala jako kandidáta na prezidenta republiky, ale protože v té době úřad zastával. Vzhledem k tomu, že se jedná o tradici, není ani důvod předpokládat, že by průměrný volič vnímal přítomnost podobizny prezidenta republiky ve volební místnosti jiným způsobem (srovnej také usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 6. 2006, č. j. Vol 19/2006 – 21, ve věci návrhu na neplatnost voleb kandidátů do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky). V dané věci není úkolem Nejvyššího správního soudu, aby hodnotil, zda umístění podobizny prezidenta republiky v některých volebních místnostech je vhodné či nevhodné, ale zda došlo či nedošlo k porušení zákona o volbě prezidenta republiky.

III. Závěr a náklady řízení

[11] Lze tedy uzavřít, že v navrhovatelem předestřených skutečnostech nelze spatřovat volební agitaci, tedy ani zakázanou volební agitaci a porušení citovaného § 35 odst. 9 zákona o volbě prezidenta republiky. Nejvyšší správní soud proto jeho návrh zamítl.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 93 odst. 4 s. ř. s., podle kterého nemá v řízení o návrhu na neplatnost volby prezidenta republiky žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce Nejvyššího správního soudu (§ 93 odst. 5, věta druhá, s. ř. s.).

Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 13. února 2018

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu